

ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>.

2. Войнаровська О. Фактичні шлюбні відносини як одна із форм співжиття жінки та чоловіка / О. Войнаровська // Юридична Україна. – 2015. – № 3. – С. 44-54.

3. Дякович М. М. Правове регулювання «фактичних шлюбних відносин» / М. М. Дякович, С. В. Сенік // Вісник Верховного Суду України. – 2011. – № 2. – С. 37-43.

4. Овчатова-Редько А. О. Основні риси «фактичного» шлюбу за сімейним законодавством України / А. О. Овчатова-Редько // Актуальні проблеми держави і права. – 2008. – Вип. 38. – С. 132-137.

5. Овчатова-Редько А. О. Поняття «фактичного» шлюбу за сімейним законодавством України / А. О. Овчатова-Редько [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.apdp.in.ua/v41/21.pdf>.

6. Петреченко С. А. Проблеми правового регулювання фактичних шлюбних відносин в Україні: історія та сучасність / С. А. Петреченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=919%3A081014-17&catid=105%3A3-1014&Itemid=130&lang=ru.

7. Правове регулювання фактичних шлюбних відносин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.minjust.gov.ua/8795>.

УДК 004.056.5:347.78:004.738.5 (477) (043.2)

Велікян Л. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кметик Х. В., к.ю.н.

ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ ПРОБЛЕМ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ В УКРАЇНІ

В Україні вже неодноразово робилися спроби створити законодавчу базу для забезпечення можливості використання відкритих публічних ліцензій. Єдиним державним органом, що вбачає проблему та намагається певним чином її вирішити, є Державна служба інтелектуальної власності. Цей орган видав два рекомендаційних акти з проблематики використання вільних публічних ліцензій: Рекомендації щодо застосування вільних публічних ліцензій на використання об'єктів авторського права і суміжних прав та Рекомендації щодо забезпечення правомірності використання комп'ютерних програм вільного користування. У даних документах Державна служба інтелектуальної власності визначила основні поняття у сфері використання вільних публічних ліцензій та намагалася дати законодавче обґрунтування правомірності використання об'єктів права інтелектуальної власності, що розповсюджуються за

вільними публічними ліцензіями.

Виходячи з глобального характеру мережі, переслідуючи мету захисту прав і свобод людини та подальшого розвитку світового інформаційного простору, найбільш ефективними є наступні способи вирішення існуючих проблем у сфері захисту авторських прав, викликаних мережею Інтернет, які запропонують О. М. Пастухов та П. С. Ріппа:

1. Використання цифрового підпису. Суть цифрового підпису полягає в тому, що він дозволяє ідентифікувати справжнього автора того чи іншого твору, тим самим знімаючи в контрагента будь-які сумніви про те, з ким він має справу.

2. Використання цифрових марок. Найпоширенішою є система так званих «цифрових водяних знаків», впроваджуваних у твори (тексти, графічні зображення і т.д.) у мережі. Їх перевага полягає в тому, що при звичайному візуальному розгляді зображення користувач не бачить яких-небудь закодованих позначень – значка копірайта ©, імені автора, року видання. Але потім при застосуванні певного програмного засобу можна довести, що файли містять додаткову інформацію, що вказує на особу, яка її записала.

3. Обмеження доступу до матеріалів, що розміщені в мережі Інтернет. Наприклад, бази даних комерційних сайтів і деяких електронних бібліотек та архівів доступні тільки за попередню плату.

4. Методи криптографічного перетворення матеріалів, такі як шифрування, використання якого дозволяє обмежити або повністю виключити можливість копіювання творів [3, с. 196].

5. Обмежена функціональність. За такого підходу, власник авторського права надає користувачеві примірник твору, який має функціональні обмеження. Такий підхід є одним із шляхів впровадження в життя таких бізнес-моделей як «спробуй перед тим, як купити» та «продавай поліпшені версії» [2, с. 56].

6. «Годинникова бомба». За цього підходу власник авторських прав розповсюджує функціонально повноцінний об'єкт інтелектуальної власності, але встановлює дату, після якої доступ до нього буде неможливим. Один з варіантів такого підходу передбачає закриття продавцем доступу до твору після певної кількості користувань (наприклад, після перегляду комп'ютерного файлу 10 разів його буде неможливо більше продивитися).

Ще один цікавий механізм захисту авторських прав був виявлений мною на освітніх Інтернет-ресурсах. На них викладається тільки короткий опис, і декілька перших абзаців кожного твору. Якщо читачеві подобається даний твір, то він може отримати його, відправивши смс-повідомлення на певний номер, витративши на це деяку грошову суму, але не порушивши авторського права. У результаті користувач отримує твір, а автор грошову винагороду.

Для того щоб уникнути порушень авторського права в мережі, слід встановлювати гіперпосилання тільки на домашню сторінку або ж на сторінку, яка містить відомості про автора сайту. Саме через пряме посилання на матеріали, розміщені на сайтах друкованих ЗМІ, у Нідерландах та Німеччині було заборонено пошукові системи в Інтернеті [1, с. 27].

Отже, на сьогоднішній день дієві механізми правового захисту авторського права нормами вітчизняного законодавства є відсутніми. Цифрова форма закріплення розміщених в Інтернеті творів, правовий нігілізм його користувачів, а також транскордонний характер Інтернету сприяють масовим порушенням авторських прав в мережі Інтернет значно ускладнюють захист авторського права. Одним із найефективніших засобів захисту авторського права у мережі Інтернет є використання комплексного підходу, який включає поєднання правових та технічних засобів захисту. Адже лише в тому випадку, коли автор буде впевнений у захищеності свого авторського права він зможе спокійно творити і цим самим буде служити суспільству.

Література

1. Вилинов А. А. Краткий обзор практики регулирования отношений, связанных с незаконным использованием объектов авторского и смежных прав в сети Интернет, в странах ЕС, США и России / А. А. Вилинов // Культура: управление, экономика, право. – 2011. – № 1. – С. 27–31.

2. Пастухов О. М. Авторське право в Інтернеті: навч. посібник / О. М. Пастухов; відп. ред. О. А. Підпригора; Академія правових наук України, Науково-дослідний ін-т інтелектуальної власності. – К.: Школа, 2004. – 143 с.

3. Ріппа П. С. Забезпечення авторських прав у мережі Інтернет / П. С. Ріппа // Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України (економіка, право): зб. наук. праць. – Ірпінь, 2011. – № 2. – С. 194–202.

УДК 347.772.3

Грикун М. В., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кметик Х. В., к.ю.н.

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК В УКРАЇНІ

У сучасному світі підвищується значення торговельних марок, що пов'язано, перш за все, із боротьбою за споживачів, яка існує в умовах ринкового конкурентного середовища. Товари та послуги великих і малих брендів індивідуалізуються за допомогою торговельних марок. У